

Αυτό θα πει ταχύτητα

Είχαμε ξαναγράψει σχετικά κι ελπίζαμε πως κάποιοι αρμόδιοι θα έπαιρναν μέτρα. Αλλά, δεν θαρρέσαμε. Κανείς δεν νοιάζεται για τον κόσμο. Πρόκειται και πάλι για την αργοπορία των ταχυδρομείων, για την μεγάλη καθυστέρηση με την οποία παραδίδονται τα γράμματα «ένταυθα». Μόλις την Δευτέρα λάβαμε ένα φάκελο του δήμου που περιείχε προσκλήσεις για εκδηλώσεις των «Δημητρίων» της περασμένης εβδομάδας, ανάμεσα σ' αυτές και μία για την παράσταση του Εθνικού Θεάτρου, που τελικά δεν μπορούσαμε να παρακολουθήσουμε και να την κρίνουμε. Ζητούμε συνγνώμη από τους αναγνώστες μας, και από τους καλλιτέχνες του Εθνικού Θεάτρου, αλλά το σφάλμα δεν είναι δικό μας.

Και το φαινόμενο δεν είναι το πρώτο. Ισως δεν θα είναι ούτε το τελευταίο, μία και έγινε και παλιότερα το ίδιο, διαμαρτυρήθηκαν από αυτές εδώ τις στήλες, αλλά το αποτέλεσμα ήταν μηδενικό. Πριν λίγες ημέρες λάβαμε έναν φάκελο από το Βασιλοπούλειο, με έγγραφα για σύγκληση συνεδριάσεως, που είχε ταχυδρομηθεί (και το έδειχναν οι σφραγίδες) οκτώ μέρες πιο πριν. Τι να πει, λοιπόν, κανείς για την λειτουργία των ταχυδρομείων μας, όταν για να φτάσει ένα γράμμα από το Ντεπό μέχρι το κέντρο της πόλης χρειάζεται επτά μέρες. Αν μάς το έστελναν από το Λονδίνο, θα το είχαμε πάρει το πολύ σέ ένα πενήντημερο.

Όλα αυτά μοιάζουν με παράλογα και απωθημένα δεν μπορεί να καταλάβει κανείς πως γίνονται και γιατί. Όπως και να 'ναι, νομίζω ότι ο Δήμος, τα γράμματα που στέλνει εντός πόλεως, θα πρέπει να φροντίζει να τα δίνει στο ταχυδρομείο δέκα με δώδεκα μέρες νωρίτερα. Φαίνεται πως είναι η μόνη λύση.

Ποιός άποψι τους συγγραφείς;

Αυτοί οι συγγραφείς φαίνεται ότι δεν βάζουν μυαλό. Έπιασαν πάλι και στενοχώρησαν την κυρία ύπουρο με τις διαμαρτυρίες τους, με τό παράνομα τους για την μη υποστήριξη του βιβλίου από την πολιτική. Μιά, επιτέλους, δεν καταλαβαίνουν ότι στενοχωρούν τους αρμοδίους; Ή ήσαν, τουλάχιστον, τίποτε έγκυρα διηγήσεις ή να διέβησαν κοίτη της ανάγκης, κάτι θα μπορούσε να γίνει. Αλλιώς, γιατί.

Αλληγή φρονιμής στο ΚΘΕ;

Εδώ και εβδομάδες αναμένονται δημοτικές έξελεξεις στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, έξελεξεις που πρέπει να μην ξεπεράσουν τον Ιανουάριο. Μην από το Σεπτέμβριο

Παλιά άρχοντικά της Θεσσαλονίκης Τά διατηρητέα κτίρια και πώς θα «σωθούν»

Χρειάζονται χρήματα
και προγραμματισμός

Κάθε τόσο το ύπουρο πολιτισμού ανακοι- νώνει πως σπία, πυργοι, άκόμη και δέντρα ανακη- ρύσσονται διατηρητέα. Σωστή ένέργεια, πού, ώστόσο, έχει χάσει πιά την αποτελεσματικότητα της σάν ριζική λύση, μιά και επί δεκαετίες κατα- στρεφόνταν το έλληνικό παρελθόν, άφρονες κα- θώς ήταν οι αρμόδιοι.

Βέβαια, ο πόλεμος, η κατοχή, ο έμφύλιος, η όνοικοδόμηση άποτέλουν γερά όλοθι. Ωστό- σο, ένα σωρό χώρες - μικρές και μεγάλες - δέν ενέδωσαν στον πειρασμό του εύκολου πλουτισμού και προτίμησαν άλ- λες λύσεις, η συνθηθέστερη να χτίζουν τις πολυκατοικίες στην περιφέρεια και να διατηρούν τό παλιό κέντρο, πού, λίγο-πολύ, ήταν ιστορικό.

Όλα αυτά, φυσικά, έχουν ξαναγραφεί και είναι γνωστά. Και, επί τέλους, είναι κάτι πού έγινε, και δέν έπανορθώνεται, όσον όφορά τό κτίσματα πού έπιδαν και στή θέση τους άνυψώθηκαν οι σημερινές πολυκατοικίες. Τό έρώτημα είναι πιά: πόση σημα- σία έχει να διασωθούν τά κατά τύχη έναπομείναντα; Τι σημαί- νει, δηλαδή, πιά «σώζω ένα πα- λιό άρχοντικό», κηρύσσοντάς το διατηρητέο; Σέ τί άποσκοπεί η διάσωση και τί πρέπει να γίνει;

Παίρνουμε υπόψη μας την κα- τάσταση στή Θεσσαλονίκη, όπου ύπήρχε ένας πλούσιος νεοκλασικών άρχοντικών, κυ- ρίως στή λεωφόρο Βασιλίσσης Όλγας, αλλά και άλλου (όπως στή παλιά πόλη) και από όλα αυτά δέν έμειναν παρά μιά δε- κάδα ή και λίγα περισσότερα παλιά σπία στή λεωφόρο, πού άναφέραμε, και μερικά έρείπια στήν πάνω πόλη. Έχοντας, λοι- πόν, πιά αυτό τό υλικό από τό παρελθόν, τί κάνουμε για να τό «σώσουμε»;

Νομίζω πως άκόμη και σήμε- ρα, στή 1986, στή τέλους της χρονιάς, η κατάσταση δέν είναι τόσο ένδραυντική, τουλάχισ- τον άν πάρουμε υπόψη μας ότι - επί τέλους - κατανοώμε ότι ή ύπαισι κτίρια πρέπει να σω- θούν. Γιατί, πιά σπία «σώθη- καν»; Τό ένα είναι στή γωνία Μαρτίου και Βασιλίσσης Όλγας, τό παλιό ΙΚΑ, πού τό επισκέπα- σε ο δήμος και, εύτυχώς, κατά- λαβε ότι τό κτίριο αυτό θα σω- θεί αν νοσηλευθείται και τό

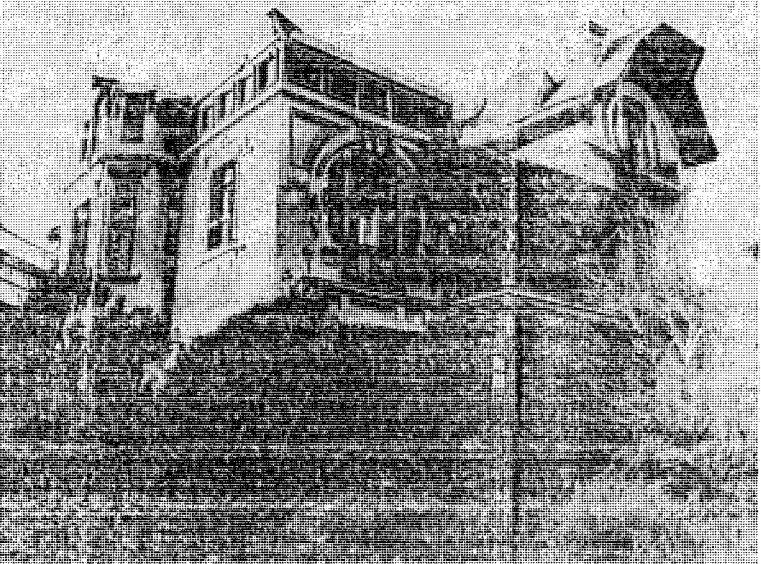
ρια πού άναφέραμε και πού άξίζαν τόν κόπο να έπισκευαστούν, ύπάρ- χουν άρκετά άλλα πού μένουν και ρέθουν η δια- τηρούνται από τους ιδιώ- τες ιδιοκτήτες τους.

Ανάμεσα σ' αυτά, βέβαια, ύπάρχουν και οι «θεντέτες»,

άντιληφθεί οι αρμόδιοι, αλλά ο χώρος της Βίλας Μπιάνκα έχει μεταβληθεί σε πάρκινγκ ούτοκι- νήτων των περιίκων, πού σιγά- σιγά θα φάνε όλο τόν κήπο και τό δέντρο. Πριν από καιρό, κά- ποιος είχε άποθηκεύσει τά θα- ρέλια του. Φυσικά, τις νύχτες κάποιοι άλλοι μπαίνουν εκεί μέ- σα και χρησιμοποιούν τό κτίριο,

ούντοι, σώζονται. Παραδείγμα- τα τά έξισου παλιά κτίρια του Παπαφειλου, του πανεπιστημίου, του ύπουργείου Βορείου Ελλά- δος, του Δημοτικού νοσοκομεί- ου («Άγιος Δημήτριος») και τό- σα άλλα.

Αλλά, για να ξαναγυρίσουμε στή παλιά άρχοντικά πού περι- μένουν να διασωθούν: τί θα

Βίλα Μπιάνκα: Παλιά όμορφή και σύγχρονη καταστροφή. Θα διασωθεί άραγε κάποιο τό κτίριο;

κτίρια δηλαδή για τό όποία γίνε- ται πολλές λόγος, αλλά μόνο... λόγος. Τό κυριότερο από αυτά είναι η περίπτωση Βίλα Μπιάνκα, τά ώραια και πραγματικά άρχο- ντικό, πού καταρρέει θραδέως μέν αλλά άσφαλώς στή λεωφό- ρο Βασιλίσσης Όλγας. Πολλά έχουν γραφεί γι' αυτό τό κτίριο, έχουν άπευθυνθεί έκκλησίες.

άφήνοντας στους τοίχους τις ύπογραφές τους και τό συνθη- μάτι τους σε μαρκαδόρους. Σέ πούν άνήκει τό κτίριο και γιατί άφήνουν να συνεχίζεται η κατα- στροφή του;

Και δέν είναι μόνον η Βίλα, Μιάνκα. Πάνω στην περιήφρη- γιά τά ώραια σπία της παλιό λεωφόρο έχουν άπομείνει και

ποτε. Από την άλλη μεριά, τό Κ.Θ.Β.Ε. πήγε στή σχολή του, σ' ένα μαγαζί της περιοχής Χαρι- λάου, χωρίς έντελώς ακατάλ- ηλο, όπου έδοξε τόσα έκα- τομύρια, πού άν έξοδούνταν για τό νεοκλασικό της Αγίας Τριάδας, θα είχε άξιοποιηθεί πλήρως τό κτίριο.

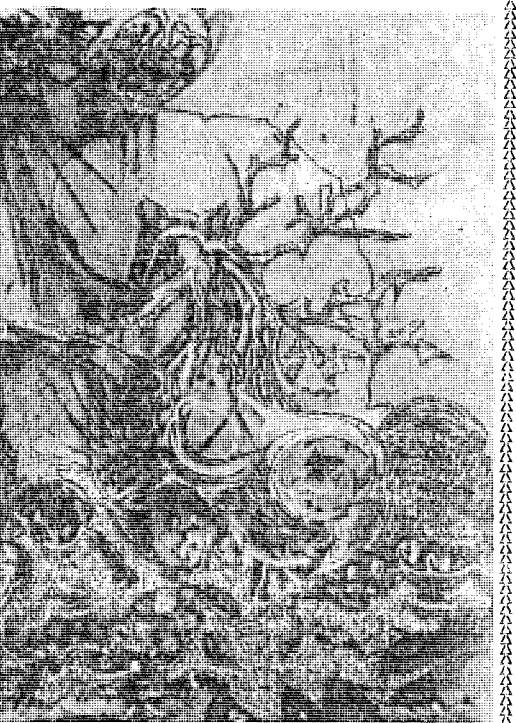
Και τί θα γίνει άκόμη με τό παλιό κτίρια του Α' γυμνασίου άρρένων και τό διπλανό του, πάλι στή στάση Αγίας Τριάδας; Τι θα γίνει με όλα τά άνάλογα κτίρια, πού, φυσικά, χρειάζονται μερικές έκατοντάδες έκατομ- μυρίων συνολικά, για να έπι- σκευαστούν; Ξέρουμε ότι άν ήταν για την Πλάκα της Αθήνας, τά χτήματα θα έβρισκονταν, παρ' όλο, βέβαια, πού κι εκεί η δη- μιουργία παζαριού χαλάει όλα τάν περίγυρο - άλλη ιστορία.

Και τί θα γίνει η Πάνω πόλη; Εκεί, βέβαια, μέσα στο χώρο των κάστρον, έχει δημιουργη- θεί ένας οικισμός πού δέν ημφι- ζεται για την αισθητική της άρ- χιτεκτονικής του. Ωστόσο, κάτι πρέπει να γίνει, γενικά, για την Άνω πόλη.

Ξαναγυρίζουμε στο έρώτημα πού τέθηκε στήν αρχή αυτού του κειμένου: Τι σημαίνει πιά σήμερα, στή Θεσσαλονίκη του 1986, σέ ένα κτίριο; Από όσα αναφέρθηκαν στήν γρήγορα, εί- ναι φανερό πως τό μόνο πού άπαμένει να γίνει είναι να έπι- σκευαστούν - και να χρησιμο- ποιηθούν - κάποια κτίρια πού έμειναν και πού άξίζουν τόν κόπο, για να θυμίζον, σάν δείγ- ματα, την παλιά άρχιτεκτονική της πόλης. Αυτό, δυστυχώς, εί- ναι τό μόνο πού μπορούμε να κάνουμε.

Και έπειδή ο άριθμός των κτι- ρίων αυτών δέν είναι - δυστυ- χώς - μεγάλος, είναι δυνατόν να γίνει ένας προγραμματισμός, άκόμη και του δήμου, ώστε κά- θε χρόνο να σώζεται κι ένα τέτοιο σπία. Είναι μιά πρόταση, μιά πιθανή λύση, πού άν έφαρ- μοζόνταν στήν τελευταία δεκαε- τία, ίσως να μην ύπήρχε πιά τό πρόβλημα. Άς άφήσουμε τά κά- θε είδους πανηγύρια και τούς έρασιτεχνισμούς της τέχνης κι άς κάνουμε κάτι ούσιαστικό. Πι- στεύουμε ότι μπορούν να γί- νουν θαύματα.

Ένα τέτοιο «θαύμα» ζούμε κιόλας αυτές τις μέρες. Τό πα- λιό Βασιλικό Θέατρο μέσα σε δύο μήνες ύπείστη κάποιες έπι- σκευές, πού θα τό κάνουν χρη- σιμοποιήσιμο. Είναι αυτό πού

Ένα από τα πολλά άποψη από την καταστροφή ή μαρτυρία καταστροφής. Μερικά ώραια δείγματα αυτής της σειράς ύπάρχουν στήν έύθεση

Μεγάλο πλήθος έπισκεπτών Έκθεση Νταλι και μάροκετινγι

Ένας καινούριος τόπος έ- παφής με τά έργα τέχνης

Η έκθεση των έργων Νταλι, πού στεγάζεται στο «Βελλίδειο», περιελαίει πολλά ένδιαφέροντα στοιχεία, τόσο από καλλιτεχνική άποψη, όσο και από άποψη σχέσης κοινού και τέχνης.

Κατ' άρχην είναι μιά πολύ «γεμάτη» έκθεση, με λήθος έκθεμά- των, πού, θα έλεγε κανείς, όσφυκτιούν σόν έκθετήριο χώρο. Ποσότητα και ποικιλία δίνουν στήν εκδήλωση την αίσθηση του άφθονου και πλούσιου. Πέρα από τις λιθογραφίες και τά χαρτικά, πού άποτελούν τό κύριο μέρος της έκθεσης Νταλι, ύπάρχουν μαντίλες σε κάδρα, ύπάρχουν γλυπτά, κι άκόμη διάφορα άλλα άντικείμενα, όπως πιάτα, σταχτοδοχεία από πορσελάνη, μαντίλες σε θιρίνες κλπ.

Όλο αυτό τό υλικό της έκθεσης, πού άρέσει σόν επισκέπτη, ένó παράλληλα τόν φέρνει σε έπαφή με μιά πλευρά της καλλιτεχνικής δραστηριότητας του μεγάλου και έκεντρικού καλλιτέχνη της Ισπα- νίας, δίνεται με έναν τρόπο έντυπωσιακό πού θυμίζει προισόστερο

